

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Døden og Doctoren eller Den sorte Pest

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 225. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893710987920/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„Jeg dumme Død, som ikke meer gav Agt
 „Paa denne Skielms saa fiendelige Maffte!
 „Hvor kunde jeg saa let mig lade overrasse?
 „Hvor skal jeg løbe hen? mod Syd? mod Nord?
 „Hvo veed, hvor nu den Skurk omseier?
 „Og, før jeg seer mig til, afmeier
 „Hver Livets Uger paa min Jord?“

Den længe raadnild løb mod Østen og mod Vesten,
 Mod begge Poler, og, som sluttes let,
 Blev atter træt.
 Til Syffe fandt den ved et Gærde — Høsten
 (Den gamle Blis,
 Som tales om i Apocalypsis),
 Paa dennes Ryg den endelig kom op,
 Og nu, hop! hop!
 I ferstrungen i Trav, og siden i Galop,
 Fra Stad til Stad — i alle fandt den Pesten,
 Og streg sig hæst i lutter „Dee! o! veel
 „See Virkningen af min misbrugte Lee!“

Den sorte Pest (saa har man kaldt det Væsen,
 Fordi den Mand, der alting meied bort,
 Var, mod sædvanlig Skik, et bleg, men sort)
 Staf Døden meest fra Norden af i Næsen —
 Den efter Næsen reed, og endeligen traf
 Vor Doctor Urian, klif! klaf!
 „Ha!“ streg den: „Hid med Leen!“ —
 — „Dyt! Herr Rytter!
 „Den tages ikke saal nu har jeg den;
 „Og i al Ewigheid du faaer den ei igjen!
 „Klif! klaf! din Truse! her til inder nytter!“ —

Den ellers Blege blev om Næsen dobbelt bleeg,
 Og al dens Virkekraft af alle Knofler veeg,

Den faldt af Hesten bumps saa lang den var,
Og Doctoren, klif! klaf! skreg: „Sig du der, din Nar!“

Med eet man ved et Skrald af Torden
Saae ryste Himmelen og bæve Jorden —
Et Lyn med usædvanlig Glæds slog ned,
Af Lynet foer en Mand, saa skien og lys som Livet.
Den raabte: „Mig blev Lægedømmen givet“ —
Og Doctoren og Døden skialv derved — —
Den Keen greb — og i et Nu klif, klaf,
Flet Doctoren Paryf og Hoved af —
„Der,“ sagde den, og rakte den til Døden,
„Jeg skienker dig din gamle Magt igjen;
„Men, hvis du nogentid misbruger den,
„Saa skialv, hvor og du er i Verden, for mit Nøden!“

Min Winsløw! trende Gange Døden mig
Gif truende med Keen ind paa Livet;
Men for den lyse Mand den skulde sig,
Og Sundhed blev din Ven tilbagegivet —
Nys trued' den tredoppelt frygtelig
Det Liv, som lærte mig at elske mine Dage —
Jeg skialv — men see! den atter veeg tilbage,
Og i min Skyttsaand jeg gientændte Dig.